

er uheldig, og maaske er vi kommet for vidt ud med Revisionsbestemmelser i Love. Jeg tror ikke, man bør indføre Revisionsbestemmelser undtagen i saadanne Tilfælde, hvor der er en Udvikling i de paa-gældende Forhold, der gør det naturligt med korte Mellemrum paa ny at overveje, hvorledes man bedst skal lovgive om dem. Men Automobilkørselens Udvikling her i Landet er netop et Eksempel paa et Forhold, som gør en Revisionsbestemmelse berettiget. Hvis vi endnu skulde have staaet ved de Bestemmelser, som blev vedtaget af den høje Rigsdag, første Gang der blev givet en Automobillov, vilde det dog have været højst uheldigt. Paa den anden Side var det sikkert berettiget, at man til at begynde med traf langt strengere Bestemmelser, end der var Grund til at opretholde i Aarens Løb. Det har været naturligt og rigtigt, at der i disse Love har været Revisionsbestemmelser, fordi det har været begrundet, at man med kortere Mellemrum vendte tilbage til at overveje, hvorledes Lovgivningen paa dette Omraade helst skulde være, idet man søgte at faa Lovgivningen til at holde Trit med den hurtige Udvikling. Men paa den anden Side mente jeg, at efter at vi gentagne Gange har revideret Automobilloven, er vi nu naaet saa vidt, at vi maa kunne give en Lov paa dette Omraade, som kan have en noget længere Varighed, og jeg tror derfor, det er rigtigt, at der ikke er nogen Revisionsbestemmelse i dette Lovforslag. Men jeg maa indrømme, at dette hviler paa et Skøn, og et andet Skøn, som gaar ud paa, at man endnu en Gang burde have en Revisionsbestemmelse ind i Loven, kan der ogsaa siges noget for. Hvis derfor et stort Flertal indenfor Udvalget skulde bestemme sig for at sætte en Revisionsbestemmelse ind i Loven endnu en Gang, skal jeg, skønt jeg ikke anser det for at være paatrængende nødvendigt, ikke modsætte mig det.

Der er blevet gjort en Henstilling til mig om, hvorvidt det vilde være rigtigt, at Læger og Dyr læger slap med en noget ringere Skat end de, der kører Luksuskørsel paa Landevejene. Lægers og Dyr lægers Kørsel med Automobile er jo virkelig Eksempler paa Nyttekørsel, og jeg maa erkende, at det i al Almindelighed er rigtigt, at Nyttekørsel beskattes lavere end Luksuskørsel, eller rettere sagt, det rigtige vilde være, at virkelig Nyttekørsel aldeles ikke beskattedes. Den første Skattebestemmelse kom ind i Automobilloven i 1909, da jeg første Gang var Justitsmini-

ster. Den blev sat ind oppe i Landstinget. Jeg var egentlig ikke nogen Tilhænger af den, men bøjede mig for et Krav, der blev rejst paa Rigsdagen om at faa disse Køretøjer beskattede, og det kan ogsaa være rigtigt at tage nogen Skat af dem, for at de kan komme til at bidrage til Landevejenes Vedligeholdelse. Men hvor vidt man skal gaa i denne Henseende, er alligevel noget tvivlsomt, og jeg maa sige, at Forholdet med Hensyn til Læger og Dyr læger er et Grænsetilfælde. Hvis man kan enes om at lempe Skatten for disse Mennesker, som jo kører i højst vigtige Ærinder, skal jeg ikke have noget imod det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Gerud Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger har i Dag afgivet Betænkning, hvoraf Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Onsdag den 20. December Kl. 10, med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.

2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Motorkøretøjer.

3) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

Mødet hævet Kl. 4²⁰.